

**UCHWAŁA NR XLV/425/2014
RADY GMINY IŁAWA**

z dnia 29 sierpnia 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Iławie.

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zmianami) oraz zgodnie z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zmianami) Rada Gminy Iława - w wyniku rozpatrzenia skargi wniesionej w dniu 17 czerwca 2014 r. do Rady Gminy Iława przez Panią Bernadetę Kruszyńską zam. w Rudzienice 5, gmina Iława, na działanie Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Iławie dotyczące prowadzenia postępowania w sprawie wniosku o przyznanie specjalnego zasiłku celowego Rada Gminy Iława uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za częściowo zasadną (w zakresie terminowości załatwiania sprawy administracyjnej) skargę Pani Bernadety Kruszyńskiej na działanie Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Iławie w sprawie prowadzonej na jej wniosek przez w/w Ośrodek Pomocy Społecznej w zakresie uzyskania pomocy w formie specjalnego zasiłku celowego.

§ 2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Iława do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski

UZASADNIENIE

Skarżąca - Pani Bernadeta Kruszyńska zam. Rudzienice 5, gmina Iława, pismem opatrzonym datą 17 czerwca 2014 r. wniosła do Przewodniczącego Rady Gminy Iława formalną skargę na czynności Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej. Przedmiotowa skarga podlega, zgodnie z zapisem art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zmianami) rozpatrzeniu przez Radę Gminy Iława.

Rada Gminy rozpatrując skargę stwierdziła co następuje:

Pierwsza skarga, z dnia 29 kwietnia 2014 r., skierowana do Rady Gminy, a w dniu 26 maja 2014 r., o identycznej treści przesłana także do Wójta Gminy Iława, została zakwalifikowana jako skarga na czynności pracowników socjalnych GOPS, co wskazywało na właściwość Kierownika tej jednostki organizacyjnej jako władnej do rozpatrzenia skargi na podległych jej pracowników. Kierownik GOPS na żądanie Przewodniczącego Rady Gminy zbadał sprawę i w piśmie z dnia 5 czerwca 2014 r. wyjaśnił okoliczności poruszane w skardze. Przewodniczący Rady Gminy, po analizie tych wyjaśnień uznał, że skarga dotyczy działań pracowników GOPS, a w takim przypadku osobą właściwą do rozpatrzenia zarzutów skarżącej jest Kierownik GOPS. Pismem z dnia 10 czerwca poinformował o tym Wójta Gminy jako przełożonego Kierownika GOPS a także skarżącą.

Reakcją na powyższe była właśnie skarga z dnia 17 czerwca 2014 r., z której jednoznacznie już wynikało, że dotyczy ona działalności Kierownika GOPS.

Swoje zarzuty Skarżąca kieruje nie tylko wobec Kierownika GOPS, ale i pod adresem pracowników socjalnych wykonujących czynności administracyjne w toku postępowania prowadzonego.

Skarżąca, co w sposób bezsporny ustalono, złożyła wniosek o przyznanie pomocy w dniu 18 listopada 2013 r. Pracownik socjalny podjął próbę przeprowadzenia u skarżącej wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania. Do czynności tej nie doszło gdyż pracownik nie zastał zainteresowanej w domu. Konieczny w tej sprawie wywiad środowiskowy został przeprowadzony dopiero w dniu 23 grudnia 2013 r.

W wyniku postępowania administracyjnego wydana została następnie decyzja przyznająca zasiłek celowy specjalny. Z udostępnionej Radzie Gminy dokumentacji wynika, że decyzją z dnia 24 grudnia 2013 r. przyznano specjalny zasiłek celowy (w listopadzie i grudniu 2013 r.) w kwocie po 350 zł z przeznaczeniem na zakup żywności, odzieży i opłatę ubezpieczenia. Decyzję tę zainteresowana zaskarżyła w dniu 16 stycznia 2014 r. wnosząc o jej zmianę i przyznanie wyższej kwoty specjalnego zasiłku celowego. W efekcie odwołania, w dniu 14 lutego 2014 r. tut. Ośrodek na podstawie art. 132 k.p.a. tj. w trybie tzw. autokontroli (samokontroli) zmienił własną decyzję podwyższając wysokość zasiłku celowego specjalnego z kwoty 350 zł na kwotę 542 zł. Faktem jest, że decyzję tę doręczono stronie dopiero w dniu 22 kwietnia 2014 r. Skarżąca odwołała się od tej decyzji wnosząc ponownie o dalsze zwiększenie wysokości w/w zasiłku (wskazywała, że jej wniosek dotyczył kwoty zaległych składek ubezpieczeniowych które są parokrotnie wyższe od przyznanego świadczenia). W odwołaniu tym Skarżąca wskazała też na znaczne opóźnienie ze strony Ośrodka w załatwieniu Jej sprawy.

Omawiana decyzja z dnia 14 lutego 2014 r. została utrzymana w mocy decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu z dnia 26 maja 2014 r. (Rep. 1026/PS/14).

Rada Gminy badając powyższe zdarzenia formalne i prawne stwierdza, że skarga w części jest zasadna, to jest w zakresie w jakim naruszona została przez Ośrodek Pomocy Społecznej zasada szybkości i prostoty postępowania wyrażona w art. 12 k.p.a. Z wyjaśnień Kierownika Ośrodka wynika, że faktycznie decyzja z dnia 14 lutego 2014 r. (zmieniająca wysokość zasiłku na korzyść strony) została odebrana przez Skarżącą dopiero w dniu 22 kwietnia 2014 r. Kierownik Ośrodka wyraził w treści swoich wyjaśnień ubolewanie, że doszło do tak znacznego przekroczenia terminu załatwienia sprawy (w tym doręczenia decyzji). Tłumaczyła w/w fakt niedopatrzeniem podległych jej pracowników socjalnych. Dokumenty wraz z wystawioną **decyzją zmieniającą**, jeden z pracowników GOPS omyłkowo umieścił razem z dokumentacją dotyczącą innej sprawy, zamiast wysłać ją stronie. Działanie pracownika nie było celowe i na tle licznych czynności administracyjnych podobnego rodzaju było zdarzeniem incydentalnym. Kierownik Ośrodka odpowiada jednak za działanie lub zaniechania podległych mu pracowników i w tym zakresie skarga jest uzasadniona, gdyż każdy organ administracji publicznej powinien prowadzić każde postępowanie terminowo oraz w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej (art. 8 k.p.a.).

Stwierdzonym zostało, że Kierownik Ośrodka przeprowadził z pracownikiem odpowiedzialnym za zaniechanie rozmowę dyscyplinującą.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Rada Gminy orzekła, jak na wstępie.